

4 Scene. Klaus. später Emma und Agnes.

Výstup 4. Řeřicha. Později Lenka a Říhová.

Klaus. Řeřicha.

Allegro.

Haha, Haha!
Haha, Haha!

p

Ced.

Der Va - ter weiss es schon für - wahr!
Ted' to kmo - tří - ček už ví!

p

Cresc.

Meno mosso.

Auch der Mut - ter Agnes wird es bald nun klar.
Hned se ta - ké kmo - tra o tom pre - svéd - ěí.

pp

Ced.

Mit der Toch - ter naht sie schon in Zank und Streit:
Hic, již s Lenkou v hád - ce při - chá - zí ted' sem,

pp

Ced.

das ist ein Hoch - genuss für mei - - ne We - nigkeit! (Styrje se)
co si ty po - vědí, též si poslechnem.

fp

Ced.

p *dim.*

Moderato.

Emma. Lenka. Agnes. Říhová. Emma. Lenka.

Ich sage „nein,“ lie-be Mutter! Und ich „ja,“ das merke dir! Wer sich vermählt, wählt den Freier,
Po-vídám vám, že já nechci! Na tom dost, že to chce já! Kdo se vdává, ten též vo-lí,

p dolce

Cont. Sed.

ja, so war es im-mer hier!
tak se mně to as-poň zdál

pp

Agnes. Říhová. Emma. Lenka.

Du warst stets ein thörichtMädchen! Bin es jetzt nicht mehr!
Ty jsi a-le hlou-pé děv-če! K to-mu chy-trá píeť!

pp

Agnes. Říhová.

Ei-nen hüb-schen, bra-ven Frei-er fin-det man nur schwer.
Zvo-lit mu-že po-rád-né-ho ne-ní snad-ná věc.

Kurz und gut, in drei Wochen, wenn nicht früher gar, führt der jung,
 Zkrátka, dobře, o-de dneška za tři ne-dě-le Tu-ník te-be

Emma. Lenka.

Ot-to Wer-ner dich zum Al-tar! Wer sich als Bräu-ti-gam
 sou-se-do-vic kol-tá-ri ve-del Ko-ho za man-že-l

stellt bei uns ein, der muss nach mei-nem Sinn we-nig-stens sein;
 mám já si vzít, to-ho přeč mu-sím, ach, též rá-da mít;

wer sich als Bräu-ti-gam stellt bei uns ein, der muss von Al-len mir am
 ko-ho za man-že-la mám já si vzít. to-ho přeč mu-sím, ach, též

lieb-sten sein, der muss mir von Al-len am Lieb-sten
 rá-da mít, to-ho přeč mu-sím, ach, též rá-da

Più mosso.

Emma. Lenka.

sei! mit! Lie - be ist
 Lá - ska, ta

Agnos. Říhová.

Dummes Zeug, Alfan-zerei-en, Lie-hes-i - de-a - le!
 Bláz-ni by - li, kor-dy mē-li, k ě - mu lá - sky trěba?

Più mosso.

mf *f* *pp*

Moderato. (tempo I.)

Emma. Lenka.

Agnos. Říhová.

nö - thig zu der E - he, wie das Brod zum Mah - le.
 je pro man - želství, co pro o - bēd chle - bal

Schweig' mir stül - le! ist ermorgen
 Ti - cho, pra - vīm! a když zítra

pp *legg. p*

Emma. Lenka.

zu Be - su - che hier — Ja für wahr, ein net - tes Kürb - chen kriegt er dann von mir!
 To - ník při - jde k nám — Krás - ný ko - šík, na mou vě - ru, já mu ji - stě dám!

pp

Agn. Říh.

Em. L.

Agn. Říh.

Em. L.

Ei - nen Korb?
 Koš mu dáš?

Werden se - hen!
 U - vi - dí - me!

Heira - the ihn!
 Vezmeš si jej!

Wird kaum gehen!
 Vy - ři - dí - me!

pp

Agnes. Řihová.

Klaus. Řeřicha.

53

Du musst, da-für sor-ge ich al-lein. Da-für sor-ge- sie al-lein!
 Mu-siř, o to já se po-starám. O-na prý se 'po-sta-rá!

cresc. e string.

Emma. Lenka.

Ich und müssen! das wollen wir noch sein!
 Já že musím? ko-ří-ček mu dám!

Più mosso.
Klaus. Řeřicha.

Agnes. Řihová.

Ei-nenKorb kriegt er von ihr, Nie-mand wollt' es glau-ben mir. Wie ich will, so muss es sein,
 Ko-ří-ček mu Len-ka dá, už to kmo-tra, už to má. Na to já se po-dí-vám,

da-für sor-ge ich al-lein, du musst, du musst! ja da-
 na to já se po-dí-vám, mu-siř, mu-siř! o to

(Geht erzürnt nach rechts ab)

für sorg ich al-lein! (Odejde v pravo rozhněvám)
 já se po-starám!

p *cresc.*

Ad. *

54 5. Scene. Emma allein.
 Výstup 5. Lenka sama.
 Allegro assai.

Ja, das soll - te mir noch feh - len, ja, das soll - te mir noch feh - len,
 Na to bych se po - dí - va - la, na to bych se po - dí - va - la.

secco

p

mich mit Ei - nem zu ver - mäh - len, den ich selbst nicht dürf - te wä - - len;
 a - bych já si to - ho vza - la, jež jsem sa - ma ne - vy - bra - - la; *ritard.*

ja, das soll - te mir noch feh - len, ja, das soll - te
 na to bych se po - dí - va - la, na to bych se

pp a tempo

mir noch feh - len, mich mit Ei - nem zu ver - mäh - len, den ich selbst nicht dürf - te wä - -
 po - dí - va - la, a - bych já si to - ho vza - la, jež jsem sa - ma ne - vy - bra -

f *f*

cresc.

ritard. molto

- len! Ja, das soll - te
 - la! Na to bych se

cresc. *dim.* *a tempo*

ritard. molto

p a tempo

mir noch feh - len, ja, das soll - te mir noch feh - len,
 po - dí - va - la, na to bych se po - dí - va - la,

mich mit Ei - nem zu ver - mäh - len, den ich selbst nicht
 a - bych já si to - ho vza - la, jež jsem sa - ma

dürf - te wä - - len!
 ne - vy - bra - - he!

Ot - to war' kein
 To - nik ar - ei

ü - bler Frei - - er, At - les schätzt ihn hoch und
 tak zlý ne - ní, ce - lá ves jež vel - mi

theu - er,
ce - ní,

ja, man lobt ihn un - ge - heu - er,
ze - nich ne tak k za - ho - ze - ní,

ja, man lobt ihn un - ge - heu - er!
ze - nich ne tak k za ho - ze - ní!

pp

ced. *ced.* *ced.*

Doch ich las - se mich nicht zwingen, doch ich las - se mich nicht zwingen, niemand soll es
Pri - nu - ti - ti však se ne - dám, při - nu - ti - ti však se ne - dám, a na to se

pp

je ge - lin - gen, so mein Ja - wort zu er - rin - gen!
přec po - dí - vám, ko - mu ru - kn, srd - ce za - dám!

pp *ritard.*

Wird der Rech - te mir er - schei - nen, wird der Rech - te mir er - schei - nen, dann sag' ich „nun
Pri - nu - ti - ti však se ne - dám, při - nu - ti - ti však se ne - dám, a na to se

fz *fz*

ritenuto molto
cresc. *dim.*

ist's im Reinen, Lie-be mö-ge uns ver-ei- - - - - nen!
 přec po-dí-vám, ko-mu ru-ku, srd-ce za-dám!

a tempo

Wird der Rech-te mir er-schei-nen, wird der Rech-te mir er-schei-nen,
 Při-nu-ti-ti však se ne-dám, při-nu-ti-ti však se ne-dám.

a tempo

pp

ped. *ped.* *

dann sag' ich „nun ist's im Rei-nen, mö-ge Lie-be uns ver-ei- -
 a na to se přec po-dí-vám, ko-mu ru-ku, srd-ce za- -

nen!
 dám!
 Più mosso.

ff

6. Scene. Emma. Klaus.
Výstup 6. Lenka. Řeřicha.

Klaus.
Řeřicha.

Allegro.

Lie - be
Proč tak

Recit.

Emma, was stehst du hier aller Freu - de bar? Ist's Furcht viel.
Lenka zarmou.ce.na stojf smut - nè, ach? Na - po - sled

leicht vor dem neu.en Schwie - ger - va - - - - - ter gar?
má před bu.doucím ta.línkem svým strach?

Poco meno mosso.
Emma. Lenka.

Ha - be kei - nen, der Herr Pá - the treibt nur Scherz mit mir!
Mat.ku mám jen, pan kmo.tří.ček rá - - - - - žer - to - vat!

Poco meno mosso.

Was nicht ist, kann werden.
Nu, co ne.ní, mů - že

Ach, ihr fa-selt,- ich ver-sich'-re euch auf
 Kmo-tr bláz-níl Já vás vě-ru u - ji -

Kind, das mer-ke dir! Nicht in's Lee-re!
 vždy, cky je-ště být! Po- chy - bu - jí!

fp

Eb - - rel Nun, wohlan!
 štü - - ji. Nu - že, dobrá.
leggiero

p

Red. *Red.* *Red.*

hü-re doch nur! Dei-ne Mut-ter will, ich glau - - be,
 poslyš mne jen! Vid, že mat-ka tvá si prá - la.

pp

Red. *Red.* *Red.* *Red.*

heut' o - der morgen, wohl verstanden, brin-gen dich unter die Hau-be,
 dnes či vše-ra, to je jed-no, a - bys ty se již provda-la.

stacc. *Red.* *Red.* *Red.* *Red.*

Klaus. Řeřicha.

heut' o - der morgen, wohl verstan - den, brin - gen dich unter die Haube.
 dnes či vče - ra, to je jed - no, a - bys ty se již provda - la?

pp
ped.
ped.
ped.
ped.
ped.

Emma. Lenka.

Klaus. Reřicha.

Zu dem jungen Ot - to Wer - ner woll - te sie mich heute zwin - gen. Siehst du, Mädchen, siehst du,
 K sou - se - do - vic To - ní - ko - vi při - nu - ti - ti dnes mě chtě - la. Nu - tit te - be? Proč to

ped.
ped.
p
ped.
ped.
dimin.
ped.
ped.

Emma. Lenka. Klaus. Reřicha.

Mädchen, mit dem Plan will durch sie drin - gen. Pa - the! Merkst du nicht, was sie
 či - ní, kmotra do - bře to vče - de - la. Kmo - třel! Nic ti ne - na - pa -

pp
ped.
ped.
ped.
ped.
ped.
ped.

Gar kei - ne Spur!
 Vě - ru, že nel

p
ped.

will?
dá?

Hör' nun ganz in der Still!
Slyš, co v úmyslu má.

Du hast einen harten
O - na ví, že tvrdou

p
f
ff

Schä-del, bist un-biegsam wie ein Mann, und sie weiss, dass man dich zwingen
hla-vu, vel-mi tvr-dou hla-vu más, z nu-ce-ní že na tom svě-te

Emma. Lenka.

nie zur Hei-rat kann. Ja, so ist es, ei-nen Schädel hab' ich, wie ein
nic ne-u-dè-láš. A-no, vě-ru, hla-vu tvr-dou, vel-mi tvr-dou

Klaus. Řeřicha.

Mann, ihr wisst, dass man mich nicht zwingen kann. Da-run wollte sie dich zwingen
mám, z nu-ce-ní já- nic ne-u-dè-lám. Pro-to je-nom nu-ti-la te

gar so schlau und fein, den genannten Ot-to Werner auf der Stell; auf der Stell' zu frein;
a po-bá-da-la, bys Tb-ní-ka sou-se-do-vic za mu-že, za mu-že vza-la;

Denn, dass du ihr nicht ge - hor - chest, das wuss - te sie ja ganz ge -
 ne - bot' že se ne - po - dro - bíš, neboť že se ne - po - dro - bíš

Red. *Red.* *Red.* * *Red.* *

nau, das wusste sie ge - nau, oh, uns - re lie - be Pa - thin ist gar schlaul! Zu we - nig
 přes - věd - če - na je, ó, ta na - še kmo - tra vě - ru chy - trá jel A co by

Einma. Lenka.

dimin. *p*

klar ist mir die G'schicht!
 tím do - cí - li - la? Nein, nein, nein,
 Ne, ne, ne,

Du begreifst es noch immer nicht?
 Tys to je - ště nepo - chopi - la?

f *p*

nein!
 nel

Ich seh's schon ein!
 O, je - mi - nel

Nun hö - re denn: die Pa - thin
 Te - dy slyš jen: kmo - tra há.

meint, dass dich Lie-be mit ihm ei-net. O, der ist mir nicht ge-
 dá, že máš Ton-du tro-chu rá-da. To však žád-ná prav-da

Klaus. Řeřicha.

fähr-lich! Das ist ja auch leicht er-klär-lich! Klug ist er
 ne-ni! Ta-ké snadno k po-cho-pe-ní. O-šklí-vý

Viel Dumm'-re hab' ich schon ge-
 Nu, z'nám hlou-pé vše-li-ja-

nicht. auch nicht schön,
 je. hlou-pý ta-ke,

seh'n! *f* *be* Habt ihr
 ké! To jsou

schief die Na-se, lang die Oh-
 nos má kři-vý, u-si dlou-

Ra- che ihm geschwo- ren?
po-mlu- vy jen pou- hé!

ren,
hé,

auch hinkt er tüch- tig,
sil- nè šmat- há,

schielt nicht min- der-
sil- há hez- ky-

Emma.
Lenka.

Klaus. (stellt sich verwundert.)
Řeřicha. (slíceným udivením)

Moderato.
Emma. (verlegen.)
Lenka. (v rozpacích)

Das sind Plaudereien für Kinder!
Sa- mé je- nom tre- sky ple- sky!

Du vertheidigst ihn ja noch!
Proč pak se ho- u- jí- más?

Es

ist ja Eu- er Nef- fe doch!
Kmo- tří- nek to pre- ce- váš!

Klaus. Řeřicha.

Sagst du, Mädchen, schliesslich „nein“?
Te- be chce se zba- vit tak,

Più mosso.

kann sie selbst dann um ihn frei'n.
by jej vza- la sa- ma pak.

Emma.
Lenka.

Wer?
Kdože?

Kl. Řeřicha.

Die Pathin!
Kmotra!

Meno mosso.

Emma. Lenka.

Meine Mutter? ach lieber Herr, was fällt euch
 Že máje matka? i, co pak vám to na- pa-

Tempo I.

ein?
 dá?

Klaus.
 Řeřicha.

Glau-be mir's, o lie - - be Em - - ma! denn ich
 Spo-leh - - ni se. Len - - ko mi - - lál mlu-vím

led.

led.

led.

Emma.
 Lenka.

Klaus.
 Řeřicha.

ir - - re kaum. Ich weiss nicht, ob ich's wirklich hö - re, oder ist's ein Traum. Die
 prav - - du jen. Ne-vím, zda-li do-bře sly-ším, či je-li to sen. Však

led.

led.

led.

led.

led.

led.

Pa - thin weiss nicht, was da ge - schieht, du magst ihn ja gar nicht,
 proč jen kmo tra se Len - ky ba - jí, vždyr ta o to ní - ka

dimin.

pp

Emma. (gezwungen lächelnd.)
 Lenka. (s nuceným úsměvem.)

wie man sieht!
 proč ne - sto - jí!

Das ist doch klar, wer nur dranzwei - feln kann.
 Však to se ro - zu - mí sa - mo se - bou,

pp

Meno mosso.

Kl. - Ref.

wir wer - den doch nicht strei - ten um den Mann!
 dce - ra a mat - ka přit se ne - bu - dou!

Das ist doch
 Však to se

mf

klar, wer nur d'ran zwei - feln kann, ihr wer - det doch nicht strei - ten um den
 ro - zu - mí sa - mo se - bou, dce - ra a mat - ka přit se ne - bu -

ritard.

rit.

p

Andante.

Emma. - Lenka.

Mann.
 dou.

Immer kla - rer wird die Sa - che.
 Teď v hlavě mi svi - tá,

pp

rit.

rit.

rit.

ganz klar, in der That, we - he mei - ner lie - ben
 já po-zor si dám, a - le bè - da pa - ní -

Mut - ter, we - he, we - he, spin - net sie da - bei ei - nen Ver -
 má - mè, a - le bè - da pa - ní - má - mè, až vše vy - pá -

rath! Klar wird die Sa - che, ganz klar, und ver - ständ - lich, immer do - lli - ger auch in der
 tráml. Vhla - vě jí ná - hle, aj, v hla - vě jí svi - tá do - brý po - zor, ted' po - zor si

Im - mer kla - rer wird die
 Vhla - vě ná - hle mi ted'

That! dá, we - he, we - he, we - he ih - rer lie - ben Mut - ter,
 a - le bè - da, a - le bè - da pa - ní - má - mè,

Sa - - che, im - mer schö - - ner in der That!
sví - - tá, do - brý po - - zor, ted' si dám,

we - - he, we - - he, we - he ih - rer lie - ben Mut - ter, spin - net sie Ver - -
a - - le bè - - da, a - - le bè - da pa - ní - má - mè, až vše vy - - pá - -

ped. *ped.*

we - he meiner lie - ben Mut - ter, we - he mei - - ner, we - he meiner lie - ben Mut - ter,
a - le bè - da pa - ní - má - mè, a - le bè - - da, a - le bè - da pa - ní - má - mè,

rath,
trá,
we - he a - her, we - he, we - he ih - rer lie - ben Mut - ter,
a - le bè - da, bè - da, a - le bè - da pa - ní - má - mè,

dimin.

ped.

pp
we - he, we - - he, spinnet sie da - bei Ver - rath!
a - le bè - - da až to všechno vy - pá - trám!

spin - net sie Ver - rath!
až net vše vy - pá - - trál Im - mer kla - rer wird die Sache für die in der
Vhla - vě se jí roz - bře - sku - je, ted' si po - zor

pp *pp*

ped. *ped.*

Im-mer kla-rer wird die Sache für mich in der That!
 V hlavě se mi roz-bře-sku-je, ted' si po-zor dám,

That!
 we-he ih-rer lie-ben Mutter, spinnet sie Ver-
 a-le bē-da pa-ní-má-mě, až to všechno

legato

And. *And.*

we-he mei-ner lie-ben Mut-ter, spinnet sie Ver-rath!
 a-le bē-da pa-ní-má-mě, až to vy-pá-tráml

We-he
 A-le

rath!
 vy - - - pá - - - trá!

legatissimo
dimin.

we-he, spinnet, spinnet sie Ver-rath!
 bē-da, až to, až to vy-pá-tráml

We-he, we-he, we-he ih-rer lie-ben Mutter, spinnet sie Ver-rath!
 A-le bē-da, a-le bē-da pa-ní-má-mě, až to vy-pá-trá!

pp

Recit.

Muss nun ge-hen- gu-ten Mör-gen!
Mu-sin do-mü, kmo-tře mi-ly!

Recit.

Lie-bes Mäd-chen, sei nur klag!
Pü-jdu ta-ké, dí-tě mé.

Macht euch d'rü-ber kei-ne Sor-gen!
Ne-dě-lej-te si sta-ro-stil

(Ab)
(Odejde)

Ich hab' der eig'-nen schon ge-nug!
Chra-niž Pán Bůh, mám já své!

Emma geht scheinbar fort, kehrt jedoch allsogleich zurück
Lenka dělá, jakoby šla domů, když však kmožr zajde, vřatí se.

f *dimin.*

sp *p* *pp*